

813

1830. Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 48 τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου,
ἐν 326, σ. 304–307.

«... μήτε τὰ Βασιλικά μήτε ὁ Ἀρμενόπουλος ἦσαν εἰς τὰ 1820 ὁ ἰσχύων νόμος, ἀλλ' ἐὰν καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐξουσία ἐκανόνιζεν ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰς πράξεις τῆς ἐπὶ τῆς Ἐξαβίβλου, δὲν ἐμποροῦν ὁμοῦ αὐτοὶ οἱ νόμοι νὰ θεωρηθοῦν ἐν γένει καὶ κατ' ἀκρίβειαν ὥς τὸ πολιτικὸν Δίκαιον ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ἐν ᾧ μάλιστα ἦτο ἐλεύθερον εἰς καθένα νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐφαρμογὴν του, καταφεύγων εἰς τὴν ὀθωμανικὴν κρίσιν...».

814

1830. Βεβαίωσις ἐπισκόπου Ἀνδρούσης Ἰωσήφ, ἀπὸ 23 Μαρτίου,
ἐν 326, σ. 432–433.

«... περιερχόμενος τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας μου, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν συνήθειαν, ... κατήντησα καὶ εἰς τὸ χωρίον Τουρκολάκα, ἔνθα μοὶ ἀνηνέχθη ἡ διαφορὰ τοῦ ... μετὰ τοῦ ... Ἐγώ, μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν, παρόντων ὅλων τῶν τουρκολακιωτῶν, ἀφώρισα τοὺς ὅσους ἠξέερον περὶ τῶν χωραφίων καὶ ἀφιλοπροσώπως δὲν μαρτυροῦν. Ὅθεν οἱ Γέροντες τοῦ χωρίου ὡμολόγησαν ἐν βάρει τῆς συνειδήσεως αὐτῶν...».

815

1830. Φιρμάνιον σ. Μαχμούτ Β', ὑπὲρ τῆς Χίου,
ἐν 451, σ. 176–181.

816

1831. Γνωμοδότησις Ἰω. Γενατᾶ, Γραμματέως Δικαιοσύνης, ἐπὶ
τῶν διακοινώσεων τῶν τριῶν Ἀντιπρέσβων,
περὶ τῆς ἐπιδράσεως, ἣν ἀσκεῖ ἡ αὐξομείωσις τῆς ἀξίας τοῦ νομίμου νομίσματος ἐπὶ τῶν ἐκχρεμῶν συμβάσεων καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 188 τῆς 5 Ὀκτ. Ψηφίσματος, ἐν 53, σ. 97–118.

817

1831. Ἀπάντησις, ἀπὸ Ἀπριλίου, Ὑπουργείου Δικαιοσύνης εἰς ἐρώτησιν
τοῦ Πρωτοκλήτου δικαστηρίου Νάξου,

«ἐὰν αἱ παλαιαὶ συνήθειαι ὑπερισχύουν τῶν ἐπικρατούντων νόμων», ἐν 355, σ. 489.
«... Τὸ ἄρθρον 142 τοῦ Συντάγματος τῆς ἐν Τροιζῆνι Ἑθν. Συνελεύσεως λέγει... Μὲ τὴν ἀποδοχὴν τῶν Βασιλικῶν ἔπαισαν αἱ συνθῆκαι αἱ ἐνάντιαι. Ἄλλως ἤθελεν εἶπει τὸ ἄρθρον 142: «εἰς τὰ μέρη εἰς τὰ ὅποια δὲν ἐναντιώνονται εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἔθιμα». — Ἀλλὰ τί ζητεῖ; Ἡ Γραμματεία θὰ τοῦ λύσῃ τὴν ἀπορίαν; Ἡθελε δικάσει. Οὐδεμία ἀπάντησις».

